ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS I STOCKHOLM SAMMANKOMST

DEN 27 APRIL 1889.

Ordföranden, prof. O. SANDAHL, meddelade, sedan protokollet för föregående sammankomst blifvit uppläst och godkändt, att föreningen förlorat en af sina älste ledamöter, nämligen f. d. apotekaren i Göteborg, HANS JONAS EKEBERG, som 3 dagar förut eller den 24 april afled i nämde stad i en ålder af 84 år, och omnämde med några ord denne mans betydelse för entomologien.

Till ledamöter af föreningen hade invalts:

På förslag af prof. AURIVILLIUS:

Mr G. DE VRIES VAN DOESBURGH (adr. Kralingen, Holland) och hr lektor K. F. DUSÉN (Kalmar)

samt på förslag af hr fotografen ROESLER:

Hr grosshandlaren JOHANNES SCHMIDT (Stockholm).

Konservator S. LAMPA meddelade iakttagelser, gjorda af honom på Gotland, rörande lefnadssättet hos en del s. k. *småbin* samt hos en sandstekel, *Ammophila sabulosa* L., hvilka häntydde på att denna stekel måtte kunna handla enligt öfverläggning och beräkning, särskildt vid införandet af larver i sina bon till föda åt sin där blifvande afkomma.

Prof. O. SANDAHL erinrade med anledning däraf om en strid mellan två individer af stekelarten *Pompilus viaticus* L., som han en gång (vid Tenö nära Waxholm) sett utkämpas om en spindel, hvilken den ena stekeln höll på att släpa till sitt bo, men hvilken den andre stekeln ville beröfva den förre. Sedan de båda kämparne några sekunder hållit fast i spindeln

och dragit åt hvar sitt håll, blossade den rättmätiga harmen hos den anfallne upp i en öfverväldigande vrede, under hvars inflytande han släppte sitt tag i spindeln och i stället rusade på kamraten, som så oförsynt ville annektera den gjorda fångsten. Striden mellan båda steklarne var så häftig — »hand i hår och knif i strupe» — att de icke släppte sina tag i hvarandra ens då den ena fattades med en pinsett, utan båda följdes åt in i insamlingsflaskan, där kloroformångorna snart lugnade deras upprörda sinnen och bådas strid upplöste sig i dödens förlikning. Steklarnes hela beteende visade, att de kände sinnesaffekter och handlade under inflytande af dem.

Hr S. LAMPA förevisade flera intressanta steklar, dels tagna på Gotland, dels från annat håll, ss. *Andrena curvungula* THOMS., *Osmia bicornis* L. (ur puppor i Riksmuseum), *Stelis octomaculata* SMITH (ytterst sällsynt) m. fl., för hvilka fynd vid annat tillfälle skulle närmare redogöras. Hr L. ville uppmana Sveriges entomologer att särskildt egna sig åt studiet af steklarne, inom hvilken grupp ännu så mycket vore outredt, i synnerhet hvad beträffar deras lefnadssätt. Detsamma kunde för öfrigt sägas om flere insektordningar, ss. *Diptera* och *Hemiptera*.

I denna uppmaning instämde prof. AURIVILLIUS, som lifligt framhöll, huru intressanta just de s. k. småbina äro genom sin kroppsform och sina lefnadsvanor. Han erinrade exempelvis om *Nomada*-arterna, hvilka alla äro snyltgäster hos andra steklar, i hvilkas bon, sedan dessa väl blifvit försedda med förråd af föda, afsedd för boets rättmätige larv, snyltbiets ägg insmyges, hvarpå den ur detta ägg kläckta parasitlarven dödar sin värd och lefver på hans förråd. Hr A. omnämde vidare det olika material, som begagnas af biarter vid byggandet af deras bon. Somliga, ss. *Anthidium manicatum*, samla fröhår till detta ändamål. *Megachile*-arterna bygga med blad, som de tillskära så att de blifva passande byggnadsstycken, hvilka sedan högst konstmessigt sammanfogas. Några af dessa arter välja så späda och veka blad som kronbladen hos vallmon, andra taga blad af blåbärsbuskar o. s. v. Man kan väl säga att knappt tiondedelen af dessa bobyggnadssätt är bekant. Synnerligen märkvärdig, ja, rent af vidunderlig är en parasit-stekel, *Melittobia Audouini* WESTW., som lefver hos bin, solitärgetingar, flugpuppor m. fl.

Hanen af denna *Melittobia* stannar t. ex. qvar inom fluglarvens, värdens, hårda puppskal, och enär han sålunda lefver i mörker, så har han äfven samma bleka utseende som grottdjur i allmänhet samt har endast ett par pigmentfläckar i stället för ögon, hvilka organ icke heller skulle vara honom till något gagn eller komma till användning, emedan han aldrig utträder i dagsljuset. Endast honan — som är försedd med vingar, hvilka hanen har endast i rudimentärt tillstånd — flyger ut, sedan hon förut blifvit befruktad, och uppsöker en ny värd för sin afföda.

Hr d:r ADLERZ omnämde stekelbon, som voro fylda med svarta bladlöss, afsedda till larvens föda.

Hr apot. H. THEDENIUS omtalade, huru ett slags mindre steklar i otrolig mängd hade angripit murbruket emellan stenarne i ett hus i Hörby (Skåne) och detta i den grad, att den angripna väggens bestånd var hotadt.

Hr konservator W. MEVES påvisade en högst egendomlig hermafroditism i utseendet hos ett exemplar af dag-fjärilen *Colias Hecla* LEF.; ena bakvingen var tydligen en han-vinge, men de öfriga tre vingarne hon-vingar.

Hr byråchefen J. MEVES visade en större samling af varieteter, tillhörande dag-fjärilen *Coenonympha Tiphon* ROTT., hvilken under sistlidne sommar träffats i talrik mängd å en fuktig strandängd vid Råsta sjön i Upland. Denna rika serie af varieteter (87 individer) ådagalade, att det icke är möjligt att efter de vanligen uppgifna kännemärkena skilja mellan denna art och *C. Pamphilus* L. Hr J. MEVES hade i han-fjällens olikhet funnit en säker åtskilnad mellan dem. Utförligare redogörelse för denna intressanta iakttagelse skulle i tidskriften införas.

Sammanträdet var talrikt besökt och ett lifligt meningsutbyte egde rum med anledning af föredragen.

Oskar Th. Sandahl.

RÉSUMÉS.

(P. 155 du texte.)

Séance du 27 avril 1889.

Après lecture et approbation du procès-verbal, le président, M. le professeur O. SANDAHL, annonce la mort, trois jours auparavant, de l'un des membres les plus âgés de la société, M. H. J. EKEBERG, ancien pharmacien à Gothembourg. (Voir l'article nécrologique spécial, p. 161).

M. SANDAHL mentionne ensuite l'élection de 3 nouveaux membres.

M. le conservateur S. LAMPA fournit des détails intéressants sur la vie des *petits hyménoptères*, et particulièrement sur celle d'un hyménoptère ammophile, *Ammophila sabulosa* L., montrant que ces insectes sont capables de développer de la réflexion et du calcul, principalement par rapport à l'introduction dans leurs nids des larves destinées à leur progéniture.

M. O. SANDAHL mentionne à cet égard une lutte dont il fut un jour témoin à Tenö, près de Vaxholm (archipel de Stockholm), entre deux individus de l'hyménoptère *Pompilius viaticus* L. L'un de ces individus étant occupé à entraîner une araignée vers son nid, un camarade envieux voulut la lui enlever. Après de longs tiraillements de part et d'autre, le propriétaire furieux se précipita sur le ravisseur, et il se livra entre eux un combat corps à corps qui ne fut terminé que par l'intervention de M. SANDAHL, lequel s'empara des deux combattants. L'action de ces hyménoptères montre pleinement qu'ils agissaient sous l'influence d'affections psychologiques réelles.

M. LAMPA montre plusieurs hyménoptères intéressants, les uns de l'île de Gotland, les autres d'ailleurs, comme p. ex. *Andrena curvungula* THOMS., *Osmia bicornis* L., *Stelis octomaculata* SMITH (très rare), etc. M. LAMPA engage les entomologistes suédois à s'occuper plus spécialement de l'étude des *Hyménoptères*, chez lesquels bien des choses sont encore très peu connues, principalement par rapport à leur genre de vie. Il en est du reste de même des *Diptères*, des *Hémiptères*, etc.

M. le professeur AURIVILLIUS abonde dans le sens de M. LAMPA. Il signale tout spécialement l'intéret qu'offrent les »*petites abeilles*» par la forme de leur corps et par leur genre de vie. Il rappelle les espèces du genre *Nomada*, parasites chez d'autres Hyménoptères, dont elles accaparent le nid et les larves pour leur progéniture. M. AURIVILLIUS mentionne en outre les matériaux si hétérogènes employés par les abeilles à la construction de leurs nids, les unes, telles qu'*Anthidium manicatum*, les faisant des poils de certaines graines, les autres, comme dans le genre *Megachile*, les construisant de feuilles artistement découpées, etc. On peut dire que l'on connaît un dizième à peine de ces modes de construction. M. AURIVILLIUS termine en signalant l'exemple étrange du mâle de l'hyménoptère parasite *Melittobia Audouini* WESTW. qui se tient et vit dans les carcasses des larves dévorées par lui.

M. le D:r ADLERZ mentionne des nids d'hyménoptères remplis d'aphides noirs destinés à la nourriture des larves.

M. THEDENIUS parle d'une espèce de petits hyménoptères qui avaient attaqué le mortier joignant les pierres d'une maison à Hörby, Scanie, en masses si nombreuses et à un degré tel, que la solidité des murailles en fut menacée.

M. le conservateur W. MEVES montre un hermaphrodisme curieux chez un exemplaire du papillon diurne, *Colias Hecla* LEF, une aîle postérieure étant évidemnent une aîle de mâle, tandis que les trois autres sont des aîles de femelle.

M. J. MEVES, chef de bureau, montre une grande collection de variétés du papillon diurne *Coenonympha Tiphon* ROTT, trouvées en nombre, l'été de 1888, dans une prairie humide des

bords du lac Råsta en Upland. Cette riche série d'individus (87) fait voir qu'il n'est pas possible de distinguer d'après les caractères ordinaires cette espèce de *Coenonympha Pamphilus* L. M. Meves croit avoir trouvé une base sûre de distinction dans la différence des écailles du mâle chez les deux espèces.